

Publicerad 2012-10-01 22:21 av AgnesP

Kvällstankar och du

Som den lutande bussen i hörnet.

Den som är slitenmålad, hippieglad, gungande groovy
och samtidigt lite ängslansrostig .

Så är ... mitt saknande fladderhjärta.

Älskling viskar du, trösten finns på taket
och jag vet du har rätt, för du känner mig i bortom
du vet där du lyckats snirkla dig in.

Så där samlas vi, getterna och jag,
för diskussioner om sprattel
och andra synnerligen seriösa saker
som hattstorlekar eller hur man viker sin själ på tvärs.

Kvällen är given sin ensamhet.
Sin orkester av längtan.
Sina röster av det,
som bara kan flätas med en aftonhimmel.

De tar mig med överraskning.
De smeksamma tonerna från en glömd gitarr
och den längtan född mellan händer
som får mig att falla ner i gräset.
Det gräs som klingar av den första frosten.

Allt jag vill.
Fångar vinden och för till dig.
För jag vet att du lyssnar.

Och på taket sjunger getterna tröstesånger
med glimt och bräk. Som för att säga.
Att allting ordnar sig Andeliten.
Också för en rännstensunge som dig.

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten